

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

36. De visione quadam admirabili S. Annonis Archiepiscopi Colouiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

eiufdem regis ac militis Chifti natalitius dies
Miffarum celebratione venerari.

*Lambertus Schafnaburgensis in hiftoria Germanorū.
De vifione quadam mirabili S. Annonis Archie-
pifcopi Colonienfis.*

CAP. XXXVI.

Dimidio ferè anno priusquam vita excede-
ret Archiepifcopus Anno, vifus est fibi
domum quandam omni decore intus & fo-
ris refplendentem intrare. Et ecce in fubfelliis
iudicialibus, tanquam ad concilium folemni-
tereuocati refidebant, Heribertus Colonien-
fis Archiepifcopus, Bardo Moguntinus Ar-
chiepifcopus, Boppo & Eberhardus Treuiren-
fes Archiepifcopi, Arnulfus VVormatienfis
Epifcopus, & alij quàm plures Galliarum Epi-
fcopi, quorum alios in carne nouerat, alios fa-
ma tantum & lectione compererat, amicti o-
mnes ftolis pōtificialibus, & habentes veftem
inftar niuis candidam. Ipfe quoque candidis
admodū ac preciofis indutus fibi videbatur,
fed partem candentis vefimenti, eam fcilicet,
qua pectus tegebatur, fordida quædam ac fœ-
da caligo obduxerat, ac cæterum cultus eius
fpendorem fua fœditate plurimum obfufca-
bat, quam tamen ipfe nimio rubore perfufus
obiecta manu tegere ac celare, ne infpicientiū
offenderet obtutum, conabatur. Vidit inter
eos fibi quoque fedem miri decoris paratam.
Quam cum occupare gaudio & exultatione
æftuans

æstuans procuraret, surgens Arnolfus VVormatiensis Episcopus, modesta voce eum prohibuit, dicens, Reuerendos patres, qui assiderent, nolle eum in suum admittere cõfessum, propterea quod vestem eius turpis hæc macula fœdaret. Cumque iussus loco cedere, fens confectoque nimirum animo egrederetur, insecutus eum idẽ Episcopus, Aequo animo, ait, esto pater, maculam tantum hanc, que vestem tuam infecit, maturius ablui præcipe, quia nõ post multos dies beatæ huius mansionis consortium, & sanctorum, quos patrũ adspexisti cõfessum, voti compos percipies: Mane facto cum familiari cuidam suo visionem retulisset, ille sapienter rem conijciens: Macula, inquit, hæc vesti tuæ illita nihil aliud est pater, vt æstimo, quàm memoria iniuriæ ciuũ tuorum, qui te anno superiore Colonia expulerunt, quibus te diuinæ pietatis respectu iam olim oportuerat admissi huius veniã dedisse. Hæc, quod bona veniã dixerim, pectori tuo tenacius, quàm equum sit insidens, & amarissimo mœrore contra fas mentem tuam decoquens, cæteram sanctissimæ conuersationis tuæ claritatem molesta quadam caligine obducit & obscurat.

Archiepiscopus conscientia sua testimonio conuictus, ne inficiaretur quod audiebat, reatum suum humiliter agnouit, statimque destinatis circumquaq; nunciis, ciues omnes
 Colonie,

Colonia, quos in ultionē iniuriæ suæ excom-
 municatos vrbe fugauerat, ad se euocauit, eis-
 que proxima festiuitate Paschali, nam in Qua-
 dragesima visionem viderat, non solum com-
 munionem Ecclesiasticam, sed etiam bona sua
 omnia, quæ direpta fuerant, benignissimè re-
 stituit. Sic grauis illa tempestas, quæ spiritu dia-
 bolico suscitata totam cōcusserat Coloniam,
 conqueuit, pater filios, filij patrem recogno-
 uerunt. Archiepiscopus amaritudine, populus
 metu & sollicitudine, ciuitas liberata est soli-
 citudine. Archiepiscopus iam à principio se-
 pulturam sibi prouiderat Colonia in Ecclesia
 beatæ Mariæ, quæ dicitur ad gradus, Postmo-
 dum offensus temeritate Colonienſium, qua-
 in eum inaudita rabie debacchati fuerant, non
 modo animum, sed corpus quoque suum de
 Colonia in Sigeburg transferendum censuit,
 ibique sepeliri omni modo definiuit. Cumq;
 appropinquante die vocationis suæ, Colonia
 ægrotaret, iamque in extremo spiritu consti-
 tutus, animaduerneret populum Coloniensem
 grauius nimis ferre, quod tā desiderabilis the-
 lauro defraudatus esset, paululum resumpto
 spiritu in lecto cōsedit, acceptaque stola pon-
 tificali, vt videlicet verbis inesset plus autho-
 ritatis, familiares suos sub testificatione no-
 minis diuini adiurauit, ne alibi eum quàm in
 Sigeburg poni sinerent. Factum est ergo quod
 iusserat, Defunctus enim post modicum glo-
 ria

ria ingēti, magno Cleri & plebis studiosissimo matronarum Colonienſium luētū in Sigeberg delatus, atque in medio Eccleſiæ ſepultus eſt, vbi quotidie per eius interuentum fideliter poſtulantibus multa præſtantur diuinæ opitulationis beneficia.

Gregor. Turon. lib. 7. cap. 1. hiftoriæ Francorum. De Saluio Epifcopo defuncto, ad celos deducto, corporique ruruſum reſtituto, de que eius doctriina & virtutibus.

CAP. XXXVII

Saluius Epifcopus, vt ipſe referre erat ſolitus, diu in habitu ſæculari commoratus, cū iudicibus ſæculi mūdiales cauſas eſt exſecutus, nunquam tamen ſe in his concupiſcentiis obligans, quibus adoleſcētum animus ſolitus eſt implicari. Iam cum diuini ſpiramēti odor interna viſcerū attigifſet, intellexitque vir iam tūc diuinitati deditus, melius eſſe vti paupertate cum Dei timore, quàm ſæculi percuntis lucra ſectari, in quodam monaſterio diu ſub regula à patribus inſtituta verſatus eſt. Iam vero cū in robore maiori tā intellectus quàm etatis euectus eſſet, defuncto Abbate, qui huic monaſterio præerat, alendi gregis ſuſcipit officium. Et qui ſe magis fratribus publicū pro correctione reddere debuerat, ſit aſſumpto honore remotior, illic ſibi ſecretiorem cellulam quærit. Nam in priore, vt ipſe adſerebat, amplius quàm nouem vicibus nimia exelus abſtinere